

Setkání

Bystrc, Velikonoce 2009, č.60

John Henry Newman
VEĎ, VLÍDNÉ SVĚTLO

Veď, vlídné světlo,
z bludných kruhů tmy
vyveď mě ven!
Je tmoucí tma a domov vzdálený,
vyveď mě ven!
Dej nohám dojít, očím vidět
ne dálný cíl,
na pouhý krůček vpřed!

Já bloudil jsem a nevzýval tvůj jas,
vyveď mě ven!

Sám cesty volil jsem,
teď volám: Spas,
vyveď mě ven!
Pozlátkem dnů a pýchou oslněn
popřel jsem strach,
ta léta zapomeň!

V síle své milosti bezpečně dál
veď mě tvá moc
přes močál, vřes, proud, srázy skal,
než zajde noc
a jitro úsměv andělský mi vrátí,
ježž dlouho miloval jsem,
a pak ztratil.

přel. J.Hrdlička

Vzpomínka na Jeruzalém

S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšení vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. (Kol. 2.12)

Seděl jsem na lavičce u kaple Božího Hrobu a vzpomínal na Otce Damiana. Byl zde svědkem návštěvy moskevského patriarchy, kterému povolili odjet do Izraele na důkaz náboženské svobody v Sovětském Svazu. Když starý biskup vstoupil do Božího Hrobu, ozval se pláč, v tu chvíli měl Otec Damian pocit, že slyší pláč nad církví, která je pronásledována, ubíjena a bez budoucnosti, jak si to přáli ti, kteří vládli. Církví, která spolu s Kristem je ukládána do hrobu.

Vedle mě usedli dva kněží mluvící rusky doprovázející skupinu poutníků. Neslji již pečeť bolesti a útlaku, ale radost z pobytu na svatých místech a ze svobody.

Je zvláštní, jak se podle své situace díváme na Hrob. Jednou je místem bolesti a beznaděje, je zavalen těžkým kamenem, zapečetěn a hlídán stráží anebo vidíme odvalený kámen, Krista vítěze a vše je bez vady. Málokdy si uvědomíme, že přivalený kámen chrání tajemství nového života a vzkříšení, je plný naděje. Stále je někde na světě církev pronásledována a křesťani zabíjeni, ale vítězství nepřátel není trvalé. Vždyť těžký kámen, pečeti a stráže neudrželi Vzkříšeného a Hrob se otevřel, aby svědčil o životě.

Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že jsi mě poslal. (Jan 17, 20)

Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich. (Jan 17,20)

Chrám Božího Hrobu má mnoho vlastníků, každá část patří jiné církvi a jeho provoz je řízen přísnými procedurálními pravidly, ale snad není jiného místa, kde bych si více uvědomoval bolest rozdělení křesťanského světa. O vztazích mezi správci chrámu svědčí zprávy o rvačkách mezi věřícími, jsou-li třeba i domněle, narušena práva jedné strany. Je zde stále přítomna nedůvěra k těm ostatním, a nepřekoná ji ani pohled na místo Kristovy oběti. Rána rozdělení je mnohem hlubší, než se zdá z různých smírných prohlášení, neobsahuje jen složité dogmatické termíny, ale také bolesti srdce: příkoří, urážky, násilí, ne-

návist minulých staletí, které nedovolují naslouchat druhému bez předsudků a společně hledat cestu k jednotě. Podezřívavost a nedůvěra stojí mezi námi.

Na cestě k jednotě je mnoho zastavení. Zastavení před křížem, nám stále připomíná velikost Ježíšovy lásky, ale i výzvu „Stejně jednej i ty“. Vždyť Ježíš zemřel za všechny a za ty, kteří přijali svědectví apoštolů, prosil v modlitbě před svým utrpením. Jak mohu odmítat toho, který hledá cestu ke Kristu, toho kterého se mnou spojuje jeden křest, jedna Ježíšova obět? Kéž Bůh uzdraví naše srdce sevřená nedůvěrou a pomůže nám odstranit překážky mezi námi, abychom žili plně v pravdě víry.

Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně. (Jan 15,4)

Olivy v Getsemanské zahradě jsou velmi staré, nízké, ale rozložitě stromy.

Jak určit jejich stáří? Pamatuji Krista a jsou živými svědky jeho úzkosti a utrpení? Patrně ano, oliva je strom, který stále vyhání od kořenů nové odnože a tak nový strom vyrůstá ze starých kořenů. Stejně jako vrba stojící u nás v obci. Byla krásná, ale někomu vadila, a tak ji skáceli, na jaře vyrazil prut z pařezu a brzo vyrostl mladý stromek, ten opět skáceli, ale vše se znovu opakovalo, až zničili kořeny, nový výhonek se už neobjevil. Církev se podobá oněm starým olivám, i ona roste ze starých, ale pevných kořenů Krista, z něj čerpá svou sílu, a je zároveň mladou ratolestí i starým stromem. Ježíš přítomný ve svátostech, jež jsou darem kříže, nám dává svůj život a my se stáváme ratolestmi.

Alois Nebojsa

Obrázky: Hrob z Ježíšových časů, „Vzkříšení“ z koptské kaple u Božího Hrobu, Getsemanská zahrada na Olivové Hoře

Komu patří Archa?

Na podzim roku 2008 se po bystrckém sídlišti roznesla zpráva, že na Horním náměstí, tvořeném ulicemi Rerychova – Lýskova – Kuršova má být postaveno polyfunkční centrum. V sedmiposchoďové budově zabírající třetinu náměstí developer zamýšlí vybudovat luxusní byty s parkovišti, kanceláře s parkovacími místy a supermarket s plochou pro kamiony se zbožím. Ale lidé z paneláků upřednostňují park, stromy, lavičky, hřiště pro děti... jednoduše odpočinkovou, klidovou zónu. Kdyby každý bystrcký občan měl svůj dům a svoji zahradu, možná by takový povyk nenastal.

Radnice hájila své stanovisko pro výstavbu multicentra různými výroky. Na únorovém zasedání ZMČ Bystrce (18.2.2009) zazněla slova jednoho z místostarostů, že služby ve stavbách dočasného charakteru na Horním náměstí zaniknou a místo zůstane prázdné. Na jeho slova navázala další zastupitelka, která četla dva dopisy dvou bystrckých občanů. *„Protože jsem občan Bystrce, rád bych vám napsal svůj názor ohledně výstavby obchodu místo Archy. S projektem souhlasím...“* Ve druhém dopise zazněla podobná slova: *„.....doslechla jsem se, že by se v Bystrci mělo stavět nějaké obchodní centrum místo Archy. Jako občanka Bystrce, která mluví za svou celou rodinu s tím velice souhlasím...“*

Jak vůbec může radnice takovými požadavky argumentovat? Vždyť místo, kde stojí Archa, není předmětem sporu

o výstavbu! A pozemek, na kterém Archa stojí?

„Pozemek skutečně patří církvi,“ odpověděl pan kaplan na dotaz, zda se nezměnil majitel pozemku. Pozemek k výstavbě Archy byl získán darem. Věnovala jej paní Anna Dvořáková z Bystrce „z charitativních důvodů k rozvoji církve“, jak uvedla ve své darovací listině. Také souhlasila s výstavbou duchovního centra. Majitelem se stal bystrcký farní úřad, zastoupený farářem.

Stavba Archy byla zadána v únoru 1994 a již v listopadu téhož roku budovu posvětil brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Letos na podzim bude Arše patnáct let. Za tu dobu si k ní bystrčtí obyvatelé, nejen farníci, našli osobní vztah. Pro jedny je místem, kde se pořádají akce typu „Bystrcký scuk“ nebo „Běh Terryho Foxe“, druzí sem chodí na výtvarku nebo angličtinu. Katechumeni a biřmovanci zde hledají první odpovědi na dotazy o Bohu, děti chodí zpívat do scholky. Účastníci nejrůznějších duchovních aktivit rádi vzpomínají třeba na vydařené agapé. Někteří farníci navštíví Archu „jen o velikých svátcích“, jiní jsou pravidelnými účastníky mší svatých. Je zde přítomný Ten, kvůli kterému je toto místo svaté. Zpověď, Eucharistie, společenství, Boží slovo. Všechno je v Arše tak samozřejmé...

Archa je také obyčejnou budovou s obyčejnými problémy. Velkým problémem je devastace Archy nejen přirozeným stárnutím, ale vandalismem pubertálních dětí a mládeže. Utrhané osvětlení, nedopalky cigaret, střepy skla.

Kolikrát už bylo vyzkoušeno, jestli je budova hořlavá, kolikrát byly pomalované stěny, poplivaná okna. Nyní je do Archy vidět proraženým otvorem. Jedna z farníků již dříve upozorňovala radnici, že pro mládež by bylo vhodné vybudovat na Horním náměstí hřiště, postavit pinpongové stoly, usadit lavičky. Její námět byl zařazen do seznamu požadavků. A nepořádek kolem Archy, způsobený vandalismem? Ať si vlastník uklidí sám, napsali z radnice; je to jeho povinnost ze zákona...

„Nejdřív se musí odvézt balvany, zrušit pískoviště, lavičky z pískoviště, všechno od Archy pryč. Pak počkám, co na to odpoví mládež, která se u Archy schází,“ odpověděl pan kaplan na dotaz, jak dál s chátrající budovou Archy. Nadšení a elán do práce s kolečky a lopatou je minulostí. „Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas,“ říká Kazatel na začátku třetí kapitoly. Není třeba zvedat kolečka. Kdo má k místu nazvanému Archa vztah, jistě

najde způsob, jak dobré věci pomoci. Třeba finančním darem na konkrétní účel.

Kdopak to jakživ slyšel, aby měl hřebec hříbě? divila se pohádková chytrá horákyně rozsudku prokurátorově. Katedrála svatého Víta na Pražském hradě patří státu, nikoli církvi! Současný absurdní rozsudek Nejvyššího soudu v Brně ze dne 5.3. 2009 je vlastně souhlasem s rozhodnutím komunistické moci z roku 1954. Tehdy komunisté katedrálu a přilehlé nemovitosti prohlásili za majetek všeho *československého* lidu, když zřizovali památkovou zónu. My, bystrtí farníci, asi těžko vymyslíme, co stát podnikne s částí katedrály, náležející všemu lidu *slovenskému*. Ale snad bychom mohli a měli být obezřetní k počínání naší radnice. Zdá se také absurdní, aby místo chátrající Archy šikovný developer postavil zbrusu nové nablýskané polyfunkční centrum?

Jitka Hrušková

Stojí dogmata proti svobodě víry?

Odpověď P. Guy de Lachaux jednomu z diskutujících na závěr dlouhé debaty na internetovém fóru croire.com.

„Kde je svoboda víry? Mám právo nevěřit jednomu jedinému dogmatu, kterému nerozumím? Ne, toto právo podle všeho nemáme. A v tom je právě problém...“ píše jeden z účastníků internetové debaty.

První křesťané dogmata neměli. Bylo to hlásání Radostné zvěsti v surovém stavu. Byli tím svobodnější? Myslím, že ne! Skutky apoštolů nám říkají, že «horlivě nasoučali učení apoštolů», a já jim rozumím, ... potřebovali totiž, jako věřící, orientační body pro svou cestu. Konec konců, jistě si kladli otázku, kdo je to Bůh: je jeden nebo tři? A Ježíš? Je to prorok nebo Syn Boží? To všechno muselo být velmi nejasné. První, kdo se snažil ty věci objasnit a hlouběji o nich uvažovat, byl svatý Pavel. Jeho listy zůstávají důležitým základem, na něž se odvoláváme, když o své víře uvažujeme dnes.

Dogmata jsou nutná

Ale s tím, jak se církev šířila, se vytvořily nejrůznější reflexe. A neubíraly se všechny jedním směrem: Ježíš je Syn Boží; nemůže být zároveň člověk! Ale může, odpovídali jiní, Bůh ho pak přijal jako adoptivního syna! Bylo tedy třeba udělat v tom jasno. A tak se zrodila dogmata a Credo, které se společně modlíme při mši svaté, což nebylo vnímáno jako «svévolné, zkostnatělé povinnosti

vyhlášené diktátorskou společností », ale jako nutnost pro upřesnění, v co lidé věří. Už byli unaveni neutuchajícími konflikty, které mezi sebou měli. Dogmata jim umožnila věnovat se jiným věcem.

Výstražná znamení na cestě ...

A tak v průběhu dějin se k dogmatům přidávala další a vznikla tendence udělat z nich předmět naší víry. Stále méně a méně jsme se odvolávali na Ježíšova slova a stále víc a víc na dogmata. Došlo to tak daleko, že mnozí si mohli myslet, že víra křesťanů je soubor pravd, jimž musíme věřit a které jsou obsaženy v modlitbě „Věřím v Boha“ a v „dogmatech“.

Je třeba si to ujasnit

Věřit pro křesťana znamená následovat Ježíše, jehož uznáváme jako Krista, přijmout jeho Slovo a nechat Ho, aby vedl náš život. Znamená to přijímat jeho život skrze svátosti, „být jedno“ se všemi ostatními učedníky a společně tvořit Boží lid. Dogmata jsou pouze výstražné značky na této cestě, jako světelné a orientační body naší společné víry.

Rozumně o své víře uvažovat je podstatné

Ale, řeknete mi, „mám právo nevěřit v jedno jediné dogma, které nechápu?“ Ale ano, jistě! Ale okamžitě by to ve vás mělo vyvolat otázku: Nemám se s něčím velmi důležitým, co nám zjevil Ježíš Kristus? Budu stále moct patřit do rodiny, která si toto vytyčila jako svůj orien-

tační bod? Jsou totiž věci, které člověk chápe jenom pozvolna. Je také možné, že dogma je vyjádřeno těžko srozumitelným jazykem, protože to bylo řečeno v jiném kulturním kontextu. Například: „věřím ve vzkříšení těla“, nebo „sestoupil do pekel“...Slova „tělo“ a „peklo“ jsou v současné kultuře někdy těžko pochopitelná...Člověk není křesťanem proto, že bez váhání přijal za svá všechna dogmata. Křesťanem je proto, že touží být Kristovým učedníkem. Potom je důležité, abychom se snažili postupně proniknout do plnosti víry, tak jak ji dnes vyjadřuje církev, aniž bychom měli pocit, že je nám vnucována, protože člověk postupuje kupředu pouze krok za krokem.

Vybrala a přel. JŠ

Jak jsme koledovali

Tříkrálová sbírka proběhla v naší farnosti letos již podeváté. Není bez zajímavosti podívat se, jak jsme byli v jednotlivých letech úspěšní. Bylo by možné pokusit se o celou řadu dalších srovnání, např. jak úspěšná je bystrcká farnost ve srovnání s ostatními farnostmi v Brně, jak jsme na tom v porovnání s ostatními farnostmi v naší diecézi atd. Tyto údaje však autor nemá k dispozici.

Je potěšitelné, že s výjimkou roku 2008 se vybraná částka v bystrcké farnosti rok od roku zvyšuje.

Myslím, že laička pro příští rok je nastavena opravdu hodně vysoko. Bude me mít dost ochotných koledníků - dětí i dospělých, abychom dokázali potřebným lidem pomoci ještě více, než letos?

FZ

	Bystrc	Kníničky	Rozdrojovice	CELKEM
2001	29866	7875	5818	43559
2002	30735	10322	11761	52818
2003	35434	10888	13351	59673
2004	37119	10724	17766	65609
2005	41701	10623	20414	72738
2006	42772	14271	17702	74745
2007	49416	15480	19423	84319
2008	41277	17290	18350	76917
2009	59857	22028	19302	101187

Ze života farnosti

1. 2. 2009 se konala v kostele pro biřmovance a farníky **přednáška o AIDS** P. MUDr. Karla Rozehnal

16. 2. 2009 začal zkoušet bystrcký chrámový sbor **s novou dirigentkou** Julii Jefinčuk

1.3. 2009 se ve sbírce **Svatopetrský Haléř** vybralo 59 056 Kč

9. 3. 2009 byla v ARŠE sloužena „**Skautská mše svatá**“

20. 3. 2009 v ARŠE proběhla 2. část farního kola vědomostní soutěže „**Dobrodružství s apoštolem Pavlem**“. Tohoto kola se zúčastnilo 17 soutěžících. Do děkanského kola postupují Tereza Hotová, Lucie Nováková a Vojtěch Velan ze starší kategorie a Barbora Šobová, Markéta Vechetová a Alžběta Jeřábková z mladší kategorie. Vítězům blahopřejeme a děkujeme členům bystrcké scholy za pomoc při organizaci soutěže na jednotlivých stanovištích.

26. - 29. 3. 2009 se konala na faře v Bystrci **farní duchovní obnova** pořádaná Cursillem. Děkujeme paní Mgr. Věře Konigové a jejímu týmu za skvělou přípravu a organizaci.

Připravované akce

24. 4. bude 5. ročník Luštitelského přeboru farnosti

7. června budeme slavit **první svaté přijímání dětí** naší farnosti

13.-17.7. Evang. církev metodistická prázdninový biblický kurz, 8:30

Z vody a z Ducha svatého se narodili:

- 18. 1. 2009 Adam Šoustal
- 1. 2. 2009 Radim Tomáš Minařík
- 8. 2. 2009 Veronika Zdislava Došlová
- 15. 2. 2009 Šárka Eva Casková
- 15. 3. 2009 Anežka Marie Hájková
- 22. 3. 2009 Veronika Dana Kudelová
- 29. 3. 2009 Eliška Štěpánová
- 29. 3. 2009 Alena Kristýna Veselková

V naději společenství Božího lidu se s námi rozloučili:

- 10. 11. 2008 Ludmila Schönwälderová
- 12. 12. 2008 Miroslav Dolníček
- 2. 1. 2009 Zdeňka Hošíková
- 6. 1. 2009 Johanna Malíková
- 1. 2. 2009 Vladimír Kříž
- 2. 2. 2009 Rudolf Möhller
- 15. 2. 2009 Viktorie Vychodilová
- 6. 2. 2009 Věra Růžičková
- 3. 3. 2009 Květoslava Prachovská
- 22. 3. 2009 Blažena Muzikářová

13.-17.7. v Arše ve večerních hodinách kurz Angličtiny vedený Mgr. Vilmou Mikéskovou.

1.8. - 8.8. týden farnosti v Cizkrajově

17. - 22.8. pěší pouť na Velehrad.

Z Bystrce se vychází 19.8. v 6:30.

Informace na tel. 608470415